

Flp 4,13

33 spodbudnih zgodb, ki vam bodo pomagale
v vsakdanjem življenju,
da še bolj vztrajno in pogumno sledite svojim
sanjam in dosežete cilje.

Zgodbe sem za vas zbrala Nena.

Kontaktirate me lahko na 040 825 442 ali podajroko@gmail.com
Vabim vas, da obiščete tudi mojo spletno stran
www.solaodlicnosti.si

Zgodbe najdete v spodnjih knjigah:

1. BIBLIJA
2. Florence Littauer: KAKO SE RAZUMETI SKORAJ Z VSAKOMER
3. Robert Schuler: TRDI ČASI MINEJO, TRDNI LJUDJE OSTANEJO
4. Anthony Robbins: SPOROČILO PRIJATELJA
5. Skip Ross: RECI DA SVOJEMU POTENCIALU
6. John Maxwell: KORAK NAPREJ // ZMAGOVALNI ODNOS
7. Jim Dornan: STRATEGIJE USPEHA
8. Bewerle Sally: POZITIVNI NABOJ
9. Norman Vincent Peale: MOČ POZITIVNEGA MIŠLJENJA
10. Pat Mesiti: PRILOŽNOST TRKA NA VRATA
11. Dale Carnegie: KAKO UŽIVAMO V ŽIVLJENJU IN POKLICU
12. Andrew Mathews: BODI SREČEN Z LJUDMI
13. Mamie McCullough: ČE ZMOREM JAZ ZMOREŠ TUDI TI
14. Dr. Charles Lever: ČE NE MORETE PREPLEZATI ZIDU NAREDITE VRATA
15. Doug Wead: TUJEC S POSLOVNIM KOVČKOM
16. Zig Ziglar: VIDIMO SE NA VRHU
17. Rick Waren: ODGOVORI NA TEŽKA ŽIVLJENJSKA VPRAŠANJA
18. Derek Prince: BLAGOSLOV ALI PREKLETSTVO – IZBERITE SAMI
19. Dr. Don Greene: PREMAGAJTE STRAH IN ZMAGAJTE
20. Jay Rifenbery: BREZ IZGOVORA
21. MacNally, David: CELO ORLI POTREBUJEJO ZALET
22. Napoleon Hill: Z IDEJO DO BOGASTVA
23. Jean Ann: ZBOGOM SRAMEŽLJIVOST
24. Joyce Meyer: PRIPRAVA ZA USPEH
25. Bill Basansky: KAKO ŽIVETI BREZ STRAHU
26. Sean Covey: 7 NAVAD ZELO USPEŠNIH NAJSTNIKOVA
27. Gershen Kaufman: DVIGNI GLAVO, ZATE GRE!

*Oseba, ki ne bere, ni nič boljša od osebe, ki je nepismena.
Kdor diplomira in se neha učiti, ostane vse življenje neizobražen.*

Ali je uspeh odvisen od:

- **Družinskega okolja?** *Ne*, veliko uspešnih ljudi je imelo zelo težko otroštvo.
- **Bogastva?** *Ne*, večina najuspešnejših ljudi izhaja iz družin s finančnimi težavami. Bogastvo ni temelj uspeha in revščina ni brezno iz katerega se ni mogoče izkopati.
- **Priložnosti?** *Ne*, dve osebi s podobnimi sposobnostmi in možnostmi gledata na isto situacijo povsem različno. Eden v njej vidi čudovito priložnost, drugi pa povsem obupa.
- **Visoke morale?** *Ne*, na žalost. So pošteni ljudje, ki v življenju niso veliko dosegli, so pa podleži, ki so zelo uspešni.
- **Udobnega življenja?** *Ne*, velika večina uspešnih ljudi je imela težko življenje. Spomnite ase Helen Keller, ki je zaradi bolezni že v zgodnjem otroštvu oslepela in oglušela, ter Viktorija Frankla, ki je preživel grozote nacističnega taborišča.

Nobena od zgoraj omenjenih stvari nas ne bo popeljala do uspeha. Razlika med uspešnimi in neuspešnimi ljudmi je v tem, kako se odzovejo na neuspeh ter kako ga dojemajo.

Nič nima tako močnega vpliva za doseganje uspeha, kot vztrajnost ter odziv na trenutne okoliščine in občasne neuspehe.

Premagani so samo tisti, ki odnehajo. (Theodore Roosevelt)

Vztrajnost

Rodil se je v revni razpadajoči kolibi sredi gozda. Ni končal osnovne šole. Mama mu je umrla, ko je imel 9 let.

1831 je doživel poslovni neuspeh,
1832 neuspeh pri izboru v zakonodajni zbor,
1833 še en poslovni neuspeh (15 let je rabil, da je vrnil dolgove),
1834 izvolitev v zakonodajni zbor,
1835 smrt ljubljene dekleta,
1836 živčni zlom,
1838 poraz na volitvah za predsednika spodnjega doma,
1840 poraz na izboru volilne komisije,
1843 poraz na volitvah v kongres,
1846 izvoljen v kongres,
1848 poraz na volitvah v kongres,
1855 poražen na volitvah v senat,
1856 poraz na volitvah za podpredsednika,
1858 poraz na volitvah v senat.

Ali bi vi še naprej vztrajali ali bi obupali?

1860 JE IZVOLJEN ZA PREDSEDNIKA ZDA.

To je bil, »Poštene Abe«, rojen 1809, umorjen 1865, 16. predsednik ZDA, prvi republikanski predsednik, ki je leta 1862 odpravil suženjstvo. Po atentatu ga je ljudstvo povzdignilo v junaka in mučenika

*Vztrajajte. Teže ko je splezati na vrh, lepši bo razgled z vrha.
Če pa ne morete čakati na uspeh, pojdite naprej brez njega.*

V čem je razlika med oviro in priložnostjo? V našem odzivu.

- Julij Cezar je imel epilepsijo.
- Beethoven je od 39 leta naprej bil popolnoma gluha.
- Homer je bil slep.
- Platon je bil grbav.
- Demosten je jecljal.
- Abraham Lincoln se je rodil v revni kolibi sredi gozda.
- Edison je bil gluha, raznašal je časopise po vlaku.
- Einsteina so vrgli iz šole, rekoč, da iz njega ne bo nikoli nič.
- Handel je bil šepav.
- Hellen Keller je bil slepa in gluha.
- Krištofu Kolumbu so takratni izvedenci brez omahovanja izjavili, da njegov načrt ni izvedljiv in je povsem nemogoč.
- Na začetku prejšnjega stoletja se je množica znanstvenih strokovnjakov norčevala nad zamislijo letala. Nek znanstveni novinar je zapisal: »Poskusi z letalom so čista izguba časa in denarja.« Le teden dni kasneje sta brata Wright poletela s »popolno oslarijo«. A kljub temu so izvedenci še naprej napadali zamisel o letalu. Glavni komandant francoskih zavezniških sil je izjavil: »Letala so primerna za šport, vojski pa zagotovo ne morejo nič koristiti.«
- Strokovnjaki so rotili Madame Curie, naj pozabi na obstoj elementa z imenom radij, saj ga znanost ne predvideva.
- Triindvajset založnikov je zavrnilo prvo otroško knjigo dr. Seussa. Štiriindvajseti založnik je prodal šest milijonov kopij!

Ne upamo si ne zato, ker je težko, težko je, ker si ne upamo.

Portret tatu

Arpadu Sebesy, mlademu madžarskemu umetniku, so некоč naročili, naj naslika portret multimilijonarja Elmerja Kelena. Sebesy je ustvarjal kar nekaj tednov. Njegova naloga je bila še posebej zahtevna, saj se je Kelen odločil, da bo poziral le tri ure, zato je bil Sebesy prisiljen portret narisati po spominu. Kljub vsem težavam pa je delo opravil izredno dobro. Portret je bil izrezana podoba Kelena. Žal pa Kelen sam ni bil takega mnenja. Rekel je, da mu oseba na sliki ni niti najmanj podobna, zato je arogantno odvrnil, da tako slabo opravljeno delo ne zasluži plačila. Mladi slikar je spoznal, da je v sliko vložil veliko ur dela in materiala, ki pa ne bo plačano.

Ko se je milijonar odpravil iz studia, je mladenič pogumno in glasno zahteval: »Gospod, ali bi, prosim, podpisali izjavo, da slike ne boste kupili, ker vam upodobljeni portret ni podoben?« Kelen se je strinjal in izjavo podpisal. Celu razveselil se je, da se je izmuznil na tako lahek način. Ko je čez nekaj mesecev Društvo madžarskih umetnikov v Galeriji moderne umetnosti organiziralo razstavo, je Kelenov telefon neprestano zvonil.

Na razstavi je sodeloval tudi mladi slikar Sebesy, in sicer z milijonarjevim portretom, ki ga je naslovil »Portret tatu«.

Arogantni milijonar je zahteval, naj sliko odstranijo iz razstave. Ker je direktor njegovo zahtevo zavrnil, je zagrozil s tožbo, saj naj bi se mu ljudje zaradi slike posmehovali. Direktor mu je pojasnil, da tožba ne bi bila upravičena, saj je podpisal izjavo, s katero se je umetniškemu delu odpovedal.

Milijonar je spoznal, da je edina rešitev ta, da sliko preprosto kupi.

Ne le, da se je mladi umetnik zadnji smejal, svojo težavo je spremenil v bajni dobiček, saj je ceno slike zvišal kar za desetkrat. Vidite, umetnik se ni hotel vdati v usodo. Namesto da bi se jezil in pomiloval samega sebe, je problem pogumno spremenil v priložnost. Odkril je, da nas priložnosti ponavadi poiščejo prav v težavnih časih. Ko se ena vrata zaprejo se druga - večja odprejo.

*Vse naše sanje se lahko uresničijo, če imamo dovolj poguma,
da jim sledimo.*

Zgodba o Martinu

Martinov oče je bil potujoči trener konjev, zato je Martin večino svojega otroštva preživel od farme do farme, kar je slabo vplivalo na njegov učni uspeh. V zadnjem letniku srednje šole je moral za domačo nalogo napisati spis o svojih sanjah in ciljih. Nalogo je vzel zelo resno in napisal jo je z vsem svojim srcem. Zapisal je svojo vizijo, da bo nekoč imel 80 hektarov zemlje, na katero bo postavil hišo s 1200 kvadratnimi metri površine. Narisal je celo zemljevid in načrt hiše. Na noben projekt ni bil tako ponosen kot na to nalogo. Si predstavljate Martinovo razočaranje, ko mu je učitelj vrnil spis in na rob zapisal veliko enko?!

Takoj je stopil k profesorju in zahteval pojasnilo. Učitelj je potrtemu mladeniču povedal, da je spis slabo ocenjen zaradi nerealistične vsebine. »Konec koncev«, je dodal, »Martin, si le sin potujočega trenerja konjev. Nobenih dohodkov nima, nima denarja za nakup zemljišča, kaj šele za gradnjo hiše.«

To je bil za učitelja dovolj velik razlog, da je Martinovo nalogo ocenil kot nerealistično. Povedal mu je, da bo moral napisati novo nalogo, saj je pozitivna ocena pogoj za opravljanje izpita. Martin je staršem povedal, kakšna krivica se mu je zgodila in prosil je očeta za nasvet. Oče je dejal: »Martin, vse je odvisno od tebe, sam se moraš odločiti.«

Naslednjega dne je še enkrat stopil k učitelju in ga obvestil, da ne bo napisal novega spisa, saj bi s tem izdal svoje sanje. Na srečo je Martinova vizija premagala učiteljev cinizem, saj je danes lastnik 80 hektarov zemlje, na kateri stoji 1200 kvadratnih metrov velika hiša. Nad kaminom v dnevni sobi visi njegov spis, v katerem je opisal svoje sanje. Na svojem posestvu Martin gostuje, vodi in organizira mladinske klube.

*Ko se človek odloči, mu gre vse na roko,
da se njegova odločitev uresniči.*

Zgodba o mladi nevesti z vzhoda

Mlada nevesta je med vojno sledila soprogu v vojaško taborišče na rob kalifornijske puščave. Na vsak način je hotela biti z njim, čeprav ji je mož odsvetoval, saj so bile življenjske razmere milo rečeno primitivne. Edino razpoložljivo bivališče je bila napol podrta koliba blizu indijanske vasi. Podnevi je bilo neznosno vroče, 46 °C v senci, poleg tega je še bril veter, ki je nosil pesek in prah. Dnevi so bili dolgi in pusti. Njeni edini sosedeje so bili Indijanci, ki pa niso govorili angleško. Ko je njen mož prejel ukaz za dvotedenske manevre v puščavi, so jo osamljenost in neznosne življenjske razmere zlomile. Pisala je mami in priznala, da ne zdrži več in da se bo vrnila domov. Že kmalu je prejela materin odgovor, ki je vključeval tudi naslednji vrstici: **Dva moža sta gledala iz ječe, eden videl (gledal) je blato, drugi zvezde blesteče.**

Ko je znova in znova prebirala ti dve vrstici, se je začela sramovati. Dejansko si ni želela zapustiti moža. Prav – se je odločila – pa bom poiskala zvezde. Odločila se je, da se bo spoprijateljila z Indijanci in jih prosila, naj jo naučijo tkati in lončariti. Spoznala je njih, njihovo kulturo in zgodovino. Ko je začela proučevati puščavo, je odkrila njene čudovite zaklade in bogastva. Sčasoma je postala taka izvedenka in strokovnjakinja za puščavo, da je napisala knjigo.

Kaj se je spremenilo? Niti puščava niti Indijanci, **temveč ona in njena naravnost ter odnos.** S spremembo naravnosti je nesrečne okoliščine obrnila in spremenila v čudovito izkušnjo sama.

*Ne moremo se vrniti v preteklost in začeti znova,
vendar pa lahko začnemo sedaj in pridemo do čisto novega konca.*

Zgodba o Davidu in Goljatu

Ko je Filistejec Goljat, ogromen velikan in izkušen poklicni vojak, izzval Izraelce, so vsi prestrašeni vojaki porekli: »Tako je velik, da ga ne bomo nikdar premagali!« (Goljat je namreč izzival, naj se posameznik spopade z njim in zmagovalec dvoboja bo prinesel zmago svoji državi). Ob tem je zaničeval in besedno ustrahoval.

David, majhen, droben pastirček, rdečelas, mladoleten, pa je ob pogledu na tega istega velikana pomislil: »Tako je velik, da ga ne morem zgrešiti!« Premagal ga je s pračo, brez kakršne koli bojne opreme (ker v njej ni mogel hoditi).

Kaj vi vidite ob navalu konkurence, ob izzivih in težavah – ali vidite zasičeno tržišče in same probleme – ali razmišljate: če imajo vsi ti delo, ga bom imel tudi jaz! Če so drugi premagali težave, jih bom tudi jaz. Če je vsaj enemu uspelo, potem lahko tudi meni. Če pa nobenemu ni, bom jaz prvi, ki mi bo to uspelo.

Kakšna je vaša navada pred velikim nakupovalnim središčem? Parkirate daleč od vhoda, ker verjamete, da blizu vhoda ni prostih parkirnih mest, ali se zapeljete čisto do vhoda in verjamete, da bo ravno takrat nekdo šel iz nakupovalnega središča?

*Bolje da vas sovražijo zaradi tega,
kar ste, kot da vas imajo radi zaradi tega, kar niste.*

Nepismen hišnik

V neki šoli v Londonu je bil zaposlen nepismen hišnik. Ker ni znal ne brati ne pisati, je novi, mladi ravnatelj menil, da bo to imelo slab vpliv na njegovo delo in okolico, zato je hišnika odpustil.

Hišnik se ni prepustil samopomilovanju in kuhanju zamere do ravnatelja, temveč mu je odpustil. Kljub omejenemu znanju je s pravim podjetniškim duhom odprl malo trafiko, ki pa je zrasla v pravo trgovino. V tem poslu je bil tako dober, da je odprl več takih trgovin in sčasoma je nastala cela veriga trgovin, vredna več milijonov dolarjev.

Nekega dne je nepismenega podjetnika obiskal eleganten bankir in mu zastavil zelo zvito vprašanje: »Za nepismenega človeka vam gre zelo dobro. Si lahko predstavljate, kje bi bili, če bi znali brati in pisati?« Nepismen hišnik je trenutek pomišljal in nato odvrnil: »No, mislim, da bil še vedno hišnik v šoli.«

Verjemi vase, ko nihče drug ne. To iz tebe naredi zmagovalca.

Zgodba o orlu

Nekoč je živel kmet, ki je ujel mladega orla in ga dal v kokošnjak h kokošim. Ker je orel rasel skupaj z njimi, je prevzel njihove navade in okolje. Postal je tak kot katera koli druga kokoš.

Nekega dne je kmetijo obiskal naravoslovec. Odšel je h kokošnjaku, se zagledal v kokoši ter vzkliknil: »To pa ni kokoš, to je vendar orel!« »Prav imate«, je odvrnil kmet, »vendar v resnici ni orel, ampak kokoš, saj je kokošjo hrano in se vede kot kokoš. Ta orel nikoli ne bo letel.« Naravoslovec je hotel preveriti kmetovo teorijo, zato je orla vrgel v zrak. Žival res ni hotela poleteti (kaj bi pa rekle ostale kokoši) in prav nič je ni moglo spodbuditi k temu.

Zato je naravoslovec nekega zgodnjega jutra odnesel orla na vrh gore. Tam mu je pokazal drugega orla, ki je ljubko jadral skozi nebo. Takrat je orel spoznal, da se razlikuje od kokoši in pomislil, da bi mogoče tudi on lahko letel. Presunljivo je zavreščal in se na vso silo pognal iz naravoslovčevih razprtih rok. Poletel je strmo navzgor, vse više in više v nebo, dokler ni izginil iz obzorja.

Dokler je živel med kokošmi, ni bil sposoben leteti. Ko pa je spoznal, da je orel in da zato lahko leti, je poletel v nebo.

In prav tako je v našem življenju. Imeti moramo vizijo, in šele takrat bomo sposobni uresničiti cilje. **Ste to kar mislite!**

Pazim na svoje misli, ker postanejo moje besede.
Pazim na svoje besede, ker postanejo moja dejanja.
Pazim na svoja dejanja, ker postanejo moja usoda!
(Avtor neznan)

*Drugi vas lahko ustavijo le začasno,
za vedno se lahko zaustavite le sami!*

Zgodba o Juliu Iglesiasu

Verjetno ste že slišali zanj. Pa veste, kako je postal pevec?

Preden je postal pevec, je bil Iglesias profesionalni nogometaš. V Madridu je doživel hudo prometno nesrečo in takrat se je njegova športna kariera končala. Kar leto in pol je bil privezan na posteljo in da mu ne bi bilo preveč dolgčas, mu je prijazna medicinska sestra prinesla kitaro. Julio ni imel prav nobenih izkušenj z glasbo. Nesreča pa ga je prisilila, da je poiskal in odprl druga vrata, ki so ga vodila v uspešno glasbeno kariero. Izkoristil je priložnost in tragedijo spremenil v uspeh.

Tako kot J. I. se moramo tudi mi naučiti izkoristiti priložnost, ki se nam ponuja takrat, ko so vse druge priložnosti izgubljene. Ko nas usoda vodi v drugo smer, moramo ponujeno sprejeti, čeprav to ni pot, ki smo jo mi načrtovali.

*Ko se ena vrata sreče zaprejo, se druga, večja odprejo.
Toda pogosto tako dolgo gledamo v zaprta vrata,
da ne opazimo tistih, ki so se nam odprla.*

Obletnica

V nekem majhnem mestu je zakonski par praznoval petdeseto obletnico poroke. Ob tej priložnosti je sodelovalo vse mesto. Pred parom so razgrnili rdečo preprogo, praznovanje so začeli z zajtrkom, kjer je župan nagovoril prisotne, lokalna restavracija je poskrbela za kosilo, družinski prijatelji so pripravili popoldanski sprejem na čajanki in slavje se je zaključilo z obilno večerjo, na katero so bili povabljeni le družinski člani. Ko se je veliki dan bližal koncu, približno okoli desetih zvečer, sta mož in žena ostala končno sama.

Kot ponavadi je mož stopil v kuhinjo, pripravil popečene kruhke in kozarec mleka ter poklical ženo, da je prigrizek pripravljen. Prišla je k njemu, pogledala kruhke in planila v jok. Mož je bil zmeden in zaskrbljen, objel jo je in jo vprašal, kaj je narobe. V solzah mu je povedala, da je pričakovala, da bo ob tej priložnosti, kakršna je danes, do nje bolj pozoren in ji ne bo ponudil krajca. Za trenutek je mož pomolčal, potem ji je tiho rekel: »Ampak, draga, ta del kruha imam najraje.«

Ironija je v tem, da ji je vsa leta dajal tisto, kar je imel najraje, ona pa je živela v prepričanju, da ji daje tisto, česar ne mara.

Če bi se ob tem, ko sta si delila vse, kar imata rada in česar ne tudi pogovarjala in poslušala drug drugega, bi prihranila drug drugemu mnogo bolečine. Pogovarjajte se!!!

*Odkrit odnos je dvosmerna cesta,
na kateri se neprestano učimo dajati in sprejemati.*

Škrlatno znamenje

Slavni ameriški pisatelj Nathaniel Hawthorne je bil izredno ustvarjalen človek, ki si je že v mladih letih srčno želel napisati roman. Kot državni uslužbenec, ki je delal na carini, ni zaslužil veliko. Zato sta se z ženo spopadala z revščino. Nekega dne se je predčasno vrnil domov iz službe, saj je carinarnico zajel hud požar, ki jo je popolnoma uničil. Ženi Sophiji je dejal: »Popolna zguba sem. Razočaral sem tebe in sebe. Ostal sem brez službe. Ne vem, kako bova preživela brez denarja!«

»Oh, Nathaniel, je že v redu«, ga je tolažila žena. »Sedaj lahko napišeš tisti roman, ki si si ga vedno želel napisati.«

»Od česa bova pa živela?« jo je žalostno vprašal.

»Vsa ta leta si delal samo zato, da sva lahko preživela. Dajal si mi denar za hrano in za vzdrževanje hiše, je dejala Sophia. Z denarjem sem gospodarila skrajno previdno in privarčevala sem toliko, da lahko ostaneš leto dni doma in napišeš roman.«

Žena se je žrtvovala za svojega moža in mu omogočila, da je v tistem letu napisal literarno klasiko z naslovom ŠKRLATNO ZNAMENJE. Sophia Hawthorne je vedela, kakšno ceno mora plačati, če hoče možu omogočiti uresničenje njegovih sanj. Zato ji je uspelo privarčevati dovolj denarja. Pripravljeni moramo biti plačati ceno za svoje sanje.

Sreča ni odvisna od zunanjih okoliščin, marveč od naše naravnosti in odziva na okoliščine.

Življenje - samopostrežna restavracija

Pred mnogimi leti je iz majhne vasi prišel v mesto mlad kmečki fant. Po dolgem potovanju je bil lačen, zato je zavil v bližnjo restavracijo na kosilo. Sedel je za mizo in čakal natakarja, da bi ga postregel. Vendar natakarja ni in ni bilo. Čez nekaj časa je k mladeniču pristopil neznanec in mu razložil, kako potekajo stvari v tej restavraciji.

»Stopite na konec vrste«, mu je dejal. »Vzemite pladenj in pojdite k pultu s hrano. Sami vzamete tisto, kar bi radi jedli. Ko boste prišli do konca pulta, vam bo blagajničarka povedala, koliko morate plačati za izbrano hrano.«

Čez mnogo let je taisti mladenič, zdaj že dedek, pripovedoval svojemu vnuku zgodbo o tem.

Zgodbo je sklenil takole: Življenje je kot samopostrežna restavracija. Dobiš lahko prav vse, če si pripravljen plačati ceno in prevzameš odgovornost. Lahko tudi uspeš – vendar se za uspeh moraš boriti in delati. Nihče ti ne bo serviral na mizo. Postaviti se moraš na lastne noge in se boriti.

*Lahko dosežete to, kar si želite,
namesto da se sprijaznite s tem, kar imate.*

Polkovnik Sanders

V Ameriki je zelo znana veriga restavracij za hitro prehrano [Kentucky Fried Chicken](#). Vendar pa le malokdo ve, da je to rezultat vztrajnosti z veliko začetnico. Namreč pri 65 letih je polkovnik Sanders dobil svojo prvo pokojnino, s katero ni bilo mogoče preživeti meseca.

Ker ni hotel prositi za socialno podporo, je razmišljal, na kakšen način bi še zaslužil denar. Znal je narediti odličnega piščanca, po prav posebnem receptu in na poseben način. Odločil se je, da ta recept proda neki restavraciji, katera pa bi mu potem dajala določen procent od zaslužka s prodanimi piščanci.

Dve leti se je vozil v svojem starem avtu po vsej Ameriki in ponujal svojo idejo in recept. Večina se mu je smejala, mnogi so ga vrgli ven, ko je potrkal na njihova vrata, velikokrat je bil lačen ... spal je v avtu ... Vendar ni odnehal, verjel je, da ima odličen recept, ki bo olajšal in skrajšal pripravo piščanca. Dobil je 1001 (tisoč en) NE, preden je dobil svoj prvi DA.

Koliki med nami bi vztrajali? Koliki med nami vztrajajo po 2. ali 3. poskusu??? Vendar se morate zavedati, da je neuspeh dogodek in ne oseba. In kar je še posebej pomembno: imamo pravico do neuspeha, ravno tako, kot imamo pravico do uspeha. Vztrajajte. Teže ko je splezati na vrh, lepši bo razgled z vrha.

Ste preveč zaposleni, da bi vztrajali in čakali na uspeh? Pa pojdite naprej brez njega.

*Ni pomembno kje začnete in kdaj,
pomembno je kam ste namenjeni in kje končate.
V sebi imate moč, da dosežete karkoli si želite, če ste se le pripravljene
učiti, delati in vztrajati.*

Trije prašički

Trije majhni prašički so se odpravili od doma in se odločili, da si bo vsak zgradil svojo hišo. Prva dva prašička se nista preveč obremenjevala s kakovostjo, saj sta želela le prostor, ki bi ju varoval pred mrzlim vetrom. Prvi je hiško zgradil iz slame, drugi pa iz lesa. Tretji prašiček pa je hiško zgradil iz opeke. Želel je trdno zavetišče, ki ga bo varovalo pred hudim vetrom, dežjem in drugimi nevarnostmi. Izkazalo se je, da je bila njegova odločitev pravilna. Prišel je hudobni volk in podrl hišici iz slame in lesa. Prva dva prašička sta stekla k tretjemu in ga prosila za zatočišče. Dejstvo je, da zidane hiše ne moreš narediti iz slame ali lesa. V hišo iz opek je potrebno vložiti več truda, dela in denarja, vendar je dolgoročno gledano vredna svoje cene.

Naša vizija mora biti globoka, visoka in široka. Pripravljene moramo biti plačati ceno za svoje sanje. Tisti, ki bodo v življenju šli po liniji najmanjšega odpora, bodo dosegli prav toliko, kot bodo vložili.

*Priznajte si svoje sanje in naredite načrt do njih.
Spremenite vedenje, ki vas vodi tja, kamor ne želite.*

Prodajalec hot-doga

Starejši možak, ki je na ulici prodajal hot-dog, je bil naglušen, zato ni nikdar poslušal radia. Ker je bil slaboviden, tudi časopisov ni bral. Vendar je prodajal zelo okusne hrenovke. Postavil je lično oglasno tablo, ki je vabila kupce. Stal je ob njej in vpil: »Boste kupili hrenovko?« In ljudje so kupovali. Posel mu je šel izjemno dobro. A nekega dne se mu je pridružil sin, ki se je vrnil iz študija. Rekel je očetu: »Oče, mar nisi slišal, kaj so povedali po radiu, mar ne bereš časopisov? Nastopila je huda kriza. Stanje je strahotno. Ljudje nimajo denarja.«

In oče je pomislil: »No, moj sin že ve, saj je obiskoval šole, bere časopise in posluša radio.« Oče je odstranil reklamo, zmanjšal naročila mesa in žemljic, ni več vztrajal ob cesti in tudi prodajati se ni trudil več. Čez noč je njegov posel doživel oseko. »Prav si imel, sinko«, je rekel sinu. »Res smo sredi hude krize.« **Negativno govorjenje je nalezljivo.**

Vaše sanje se rodijo v vašem srcu in samo tam lahko umrejo.

Zgodba o psičku

Lastnik trgovine je na vrata obesil napis MALI PSIČKI NA PRODAJ!

Ta napis je mamil otroke. K prodajalcu pristopi deček in ga vpraša: »Koliko stanejo ti psički?« Lastnik reče: »Med 30 in 50 €.« Deček potegne iz žepa kovance in pravi: »Imam le 2,5€. Jih smem pogledati?« Lastnik se nasmeje in zažvižga. Iz pasje hišice priteče psička in njenih pet mladih psičkov, eden od njih pa je ostal zadaj. Deček takoj opazi psička, ki je zaostajal, pa vpraša: »Kaj pa je temu psičku?«

»Ta je drugačen od ostalih, s poškodovano tačko se je že rodil, tako da vse svoje življenje ne bo zmoget tekati tako kot drugi psički.« Nato deček takoj zaprosi: »Prav tega kužka bi želel kupiti.« »Ampak fantič, ta kuža je poškodovan, tega ne moreš kupiti. Če pa želiš ravno tega, ti ga podarim.«

Deček razočaran pogleda prodajalca v oči in reče: »Ne želim, da mi ga podarite, želim ga kupiti. Zdaj vam dam 2,5€ in vsak mesec 50 centov, dokler ga ne izplačam.«

Nato prodajalec odgovori: »Ta kuža ne stane nič, saj ne zmore ne teči ne skakati, kot to počnejo mali psički.«

Nato deček pogleda v tla, dvigne levo hlačnico, pokaže svojo protezi in pravi: »Tudi jaz ne zmorem tekati in skakati tako kot drugi otroci, zato bi rad prav tega poškodovanega psička, ker ga bom le jaz lahko razumel.«

Prodajalec se zamisli in s solznimi očmi reče: »Dragi deček, želim si, da bi vsi moji psički dobili tako dobrega gospodarja kot si ti.«

V življenju je pomembno, da te nekdo ceni in sprejema takšnega, kot si.

*Dobri prijatelji so kot zvezde; ne vidiš jih vedno,
a veš, da so vedno tukaj.*

Zgodba o zrnju, ki ni hotelo rasti

Nekega dne je kmet v rodovitno zemljo posadil dve semeni.

»Rado bi zraslo«, je dejalo prvo seme. Čez čas je pognalo korenine globoko v zemljo in začelo kaliti proti svetlobi. Odprlo je svoje srce, iz katerega se je rodil popek, ki je čez nekaj dni prelepo vzcvetel. Cvetlica je vsako jutro uživala v soju sončnih žarkov. Bila je lepa, srečna in ponosna.

Drugo seme je dejalo: »Nisem prepričano, ali želim rasti. Ne želim pognati korenin globoko v zemljo, saj ne vem, kaj je tam spodaj. Nočem kaliti skozi zemljo, saj se lahko poškodujem. Če vzcvetim, bodo otroci odtrgali moj cvet. Zato mislim, da je najbolje, če ostanem tukaj in čakam, kaj se bo zgodilo.«

Nekega dne se je okoli semen šopiril petelin. Sklonil je glavo in z občudovanjem opazoval cvetlico, ki se je počasi razvijala. S kljunom je pobrskal po zemlji in zagledal seme, ki je ležalo v zemlji, brez kali in korenin, zato ga je pojedel.

Če nismo pripravljeni premakniti se naprej in se razvijati, če nismo pripravljeni tvegati, nas bo življenje požrlo. Ne moremo ostati tam, kjer smo, zmrznjeni v času. Moramo iti naprej.

*Čutiti strah, pa kljub temu storiti, kar je treba,
to je pravi pogum.*

Profesor

Profesor je stal pred svojimi študenti pred začetkom predavanja filozofije, za seboj je imel nekaj predmetov in čakal. Ko se je predavanje pričelo, je brez besed dvignil velik prazen kozarec, v katerem so bile prej kisle kumarice, ga položil na kateder in napolnil z žogicami za tenis. Potem je vprašal študente, če je kozarec poln. Strinjali so se, da je.

Za tem je profesor vzel škatlo, polno kamenčkov, in jih sipal v kozarec, katerega je rahlo pretresal. Kamenčki so se odkotalili v prazen prostor med žogicami. Tedaj je spet vprašal študente, če je kozarec poln. Spet so se strinjali.

Naslednja škatla, ki jo je profesor vzel, je bila polna peska. Ko ga je sipal v kozarec, je pesek zapolnil še vse preostale prazne kotičke med žogicami in kamenčki. Še enkrat je vprašal študente, če je kozarec poln. Skrušeno so odgovorili, da je.

Tedaj je profesor izpod katedra vzel dve polni skodelici kave in jo zlival v kozarec. Kava je natopila pesek. Študenti so se smejali. »Sedaj«, je rekel profesor, med tem ko je smeh pojenjal, »želim, da razumete, da ta kozarec predstavlja vaše življenje:

- Žogice za tenis so pomembne stvari v vašem življenju: vaša družina, vaše zdravje, vaša vera in stvari, ki se jim predajate. To so tiste stvari, s katerimi bi vaše življenje bilo še zmeraj izpolnjeno - tudi če bi vse drugo izginilo!
- Kamenčki predstavljajo druge stvari, ki so za vas pomembne: vaša služba, vaša hiša, vaš avto.
- Pesek pa predstavlja ostale stvari. Tiste male stvari. Če najprej napolnite ves kozarec s peskom, v njem ni več mesta za žogice za tenis in za kamenčke.

Enako je v vašem življenju. Če porabite ves svoj čas in energijo za male stvari, nikoli ne boste imeli mesta in časa za pomembne stvari. Skrbite za stvari, ki so ključne za vašo srečo! Bodite z ljudmi, ki jih imate radi. Obnašajte se, kot da imate spet 18 let. Naučite se uživati ...

Za čiščenje stanovanje in za popravilo stvari bo vedno dovolj časa. Najprej poskrbite za žogice za tenis – za stvari, ki so za vas resnično pomembne. Ugotovite svoje prioritete. Vse ostalo je pesek.«

Tedaj je ena od študentk dvignila roko in vprašala: »In kaj predstavlja kava?«

Profesor se je nasmejal. »Všeč mi je, da ste to vprašali! Kavo vlivam zato, da bi vam pokazal, da ne glede na to, koliko mislite, da je vaše življenje polno, je v njem vedno prostor za skodelico kave s prijateljem!«

Največ, kar lahko naredite drugim, ni to, da z njimi delite svoja bogastva, temveč da jim razvijate njihova.

Kralj in kmet

V starih časih je kralj odredil, da se sredi ceste postavi ogromno skalo. Skrit je nato opazoval, da bi videl, če se bo kdo potrudil in odmaknil skalo s ceste. Trgovci in bogati podložniki so hodili po cesti, vendar so skalo le obkrožili in nadaljevali pot.

Nekateri so se celo pritoževali nad kraljem zaradi nevzdrževanja ceste, a nihče izmed njih ni niti poskusil odmakniti skale.

Kmalu je mimo prišel tudi kmet s težkim tovorom zelenjave na ramenih. Ko je zagledal skalo, je odložil svoje breme in poskušal premakniti skalo. Po precejšnjih naporih jo je končno odmaknil na rob ceste.

Ko se je vrnil po svoj tovor, je na mestu, kjer je bila prej skala, našel mošnjo. V mošnji je bila obilica cekinov in kraljevo pismo, v katerem je bilo zapisano, da je bilo zlato namenjeno tistemu, ki bo odmaknil skalo s ceste.

Kmet se je naučil, česar mnogi ne razumejo; vse ovire so možnost za izboljšanje našega življenja.

*Sreča ni odvisna od tega, kar se nam pripeti, ampak od tega
, kako gledamo na stvari.
Ne moremo izbirati vseh okoliščin, ki bodo krojile naše življenje,
lahko pa izberemo svoj odziv.*

Zgodba o poplavi

V nekem mestu je voda nenehno naraščala in grozila, da bo poplavela vse mesto. Organizirale so se pristojne službe in začele evakuacijo meščanov. Voda je zelo hitro naraščala. Reševalci so prišli tudi do hiše, v kateri je živel mož srednjih let sam. Rekli so mu, naj pride k njim na kamion, ker je njegovo življenje v nevarnosti. Mož pa je rekel, da ne gre nikamor iz svoje hiše, ker on verjame v Boga in verjame, da ga bo njegov Bog že rešil.

Reševalci so se odpravili naprej. Reka je naraščala in že so po mestu morali reševati s čolni. Spet so šli do tistega moža in ga povabili, naj gre hitro v čoln. On pa je spet rekel, da ne gre, ker ga bo Gospod Bog že rešil. Reševalci so šli naprej.

Voda je še naraščala, zrasla je že do streh. Ljudje, katerih še niso uspeli rešiti, so panično plezali na strehe in čakali reševalce. Tudi naš mož je splezal na streho in mirno sedel na njej. Sedaj so reševali že s helikopterji. Na srečo so rešili že vse prebivalce, le še tisti mož je sedel na strehi. Spet so prišli do njega in reševalci so se spustili, da ga rešijo, vendar je on vztrajal, da ne gre nikamor, ker verjame v Boga in ga bo Bog čuval in rešil pred vsemi nevarnostmi.

Reševalci so šli naprej, saj ga niso mogli prepričati. Voda je tako narasla, da je potopila vso vas, z možem vred.

Mož je umrl in čez čas se znajde v nebesih. Sreča Boga in mu obtožujoče reče: »Dragi moj Gospod, nisem mislil, da se bom tako hitro znašel tukaj, tako mlad. Zakaj si me vzel k sebi, zakaj me nisi rešil pred poplavo, saj sem ti bil zvest?«

Gospod Bog pa mu odgovori: »Tudi jaz nisem imel v načrtu, da bi ti že prišel sem, vendar si se sam tako odločil. Jaz sem ti namreč trikrat poslal pomoč, reševalce, vendar si ti odklonil. In ker sem ti dal svobodno voljo odločanja, te nisem mogel prisiliti v nekaj, česar nočeš.

Bog nam je dal talente in sposobnosti – odločitev, kaj bomo z njimi naredili, pa je prepustil nam.

Poleg tega nam je dal še dve izjemni, povsem enkratni stvari – sposobnost izbire in svobodo izbire.

Tragedija je v tem, da v večini primerov zavračamo obe.

Zgodba o javorjih

Nek farmer je imel zelo veliko posestvo, obkroženo z javorji. Javorje je nasadil, da bi ne bi bilo treba postavljati drogov za ograjo. Počakal je toliko časa, da so drevesa postala močna in trdna, potem pa je od enega do drugega napeljal bodečo žico.

Drevesa so se zelo različno odzvala na bodečo žico. Nekatera so dovolila, da se jim je žica vrezala v deblo, potem pa so pognala mogočne krošnje. Nekateri javorji pa se nanjo nikoli niso navadili, zato so se zvili in počasi izgubili svojo naravno obliko.

Ljudje smo kot javorji, podobno se vedemo. Nekateri naletijo na težave in se nanje prilagodijo tako, da jih vključijo v svoje življenje, potem pa začnejo rasti in zmagovati kot še nikoli prej. Veliko ljudi pa težavam dovoli, da jim življenje obrnejo na glavo, spremenijo tok dogajanja in jim uničijo življenje.

Edina razlika med ljudmi in javorji je v tem, da drevesa ne morejo izbirati načina rasti – ljudje pa lahko.

*Življenje se vrti v eno smer: naprej, naprej in naprej – nikoli nazaj.
Krojimo si ga sami, dostikrat pa nam ga drugi začinijo.*

Brodolomec

Trgovska ladja je doživela brodolom. Nesrečo je preživel le en mornar. S hudimi napori se je rešil na samotni otok. Nekaj dni ga je raziskoval in ugotovil je, da otok ni bil naseljen. Iz naplavljenega lesa si je zgradil nekaj, kar naj bi bilo podobno koči. Vanjo je shranil vse, kar je uporabnega naplavalilo morje. Dan za dnem je opazoval obzorje in upal, da bo zagledal kakšno ladjo, ki bi ga rešila. Mornar je morje opazoval že tri leta, pa vendar v tem času niti ena ladja ni priplula mimo. Ko se je nekega dne mož vrnil z lova, je opazil, da je njegovo kočjo zajel požar. Razočarano je ugotovil, da je zgorelo prav vse, kar je imel v njej. To je bil najhujši dan v njegovem življenju na otoku (vsaj misli je tako). Čez nekaj ur pa je zagledal ladjo, ki je plula proti otoku. Razveselil se je, saj je to pomenilo, da je končno rešen. Kapitan ladje je brodolomcu pojasnil: »Veliko srečo ste imeli. Če ne bi opazili dima, ki se je vil iz ognja, s katerim ste nam sporočali, da ste na otoku, bi odpluli v povsem drugo smer.«

Požar se je mornarju zdel najhujša stvar, ki se mu je pripetila v treh letih, vendar pa se je izkazalo ravno obratno. S tistega otoka ga je rešila prav sreča v nesreči.

Vzemite si nekaj trenutkov in razmislite o podobnih primerih v svojem življenju. Prav razlog, zaradi katerega ne smemo nikoli obupati, je ta, da ne bomo videli končne nagrade in začutili veselja, ko je dosežena.

*Razočaranja so kot grbine na cesti, malo te upočasnijo,
potem pa spet pride ravna cesta.*

Ne zadržuj se dolgo na grbinah. Nadaljuj pot.

Taksi

Nekega dne sem se s taksijem peljal na letališče. Vozili smo po desni strani vozišča, ko je s parkirišča ob cesti direktno pred nas zapeljal črn avto.

Moj voznik taksija je močno pritisnil na zavoro, odvil in se za mišjo dlako izognil trčenju. Voznik črnega avta je pomoli glavo skozi okno in pričel vpiti na nas.

Voznik taksija se je samo nasmehnil in mu pomahal. In resno mislim, bil je povsem miren in prijazen. Takoj sem ga vprašal: »Zakaj ste to naredili? Ta človek je zapeljal pred naju in naju skoraj spravil v bolnišnico!«

Nato mi je voznik taksija povedal to, kar danes imenujem »Zakon tovornjaka za smeti«.

Razložil mi je, da je veliko ljudi, ki so kot tovornjaki za smeti. Vozijo se naokoli polni smeti, polni frustracij, polni jeze in polni razočaranj. V trenutku, ko se smeti nabere preko roba, potrebujejo prostor, kamor bi jih stresli. Včasih jih stresejo nate. Ne jemlji tega osebno. Samo nasmehni se jim, pomahaj, in jim zaželi vse dobro. Ne sprejemaj njihovih smeti in jih ne raztresaj naokoli doma, v službi ali po ulicah, ko voziš avto ali se sprehajaš.

Spodnja meja je, da uspešni ljudje ne dovolijo, da bi jim tovornjaki za smeti uničili dan. Življenje je prekratko, da bi se zjutraj zbujali z obžalovanjem v svojih mislih.

Zato ljubimo tiste, ki se do nas obnašajo prijazno, in ignorirajmo tiste, ki se do nas ne obnašajo tako. Življenje je 10 % tistega, kar naredimo in 90 % tistega, kar sprejmemo v svoje misli iz okolja.

Imejte fantastičen in smeti prazen dan!

*V svojem življenju igraš glavno vlogo ti, zato ne dopusti,
da ti jo kdo odvzame.*

Torbica prve pomoči:

OČALA - da boš videl dobre lastnosti ljudi.

ELASTIKA - da se spomniš, da je potrebno biti prilagodljiv, saj ljudje in stvari niso vedno takšni, kot bi mi radi.

OBLIŽ - da lahko pozdravimo ranjena čustva – svoja in svojih bližnjih.

SVINČNIK IN PAPIR - da si lahko zapišemo vse dobro, kar se nam dnevno dogaja in tega je res veliko.

NIT - da se povežemo z ljudmi, ki so v našem življenju pomembni, a v naglici pozabimo na njih.

RADIRKA - da se spomnimo, da vsak dela napake in da ima možnost, da jih odpravi – popravi.

ČOKOLADNI POLJUBČKI - bonbončki, da se spomnimo, da vsak potrebuje poljube, nežnost in vsak dan prijazno besedo.

VREČKA ČAJA - da se lahko na koncu naporenega dneva umiriš in spočiješ.

*Pod vsakim oklepom se skriva nekdo, ki želi biti cenjen in ljubljen.
Včasih je vse, kar nekdo potrebuje od nekoga le roka za držanje in srce
za razumevanje.*

Osmrtnica

Dolga leta je bila z nami. Nihče pa zagotovo ne ve, koliko je bila stara, saj se je njen rojstni list že davno tega izgubil v birokratskih predalih. Spominjali se je bomo po tem, da je ohranjala in drugim posredovala pametne nauke, kot so, da se je z dežja pametno čim prej umakniti pod streho in ne pod kap, da kdor prvi pride, prvi melje in da življenje ni vedno pošteno.

Zdrava Pamet je živela preprosto, držala se je načela, da lahko zapraviš le toliko, kolikor zaslužiš. Vedela je, kaj je zdravo starševstvo (da so glavni starši, ne pa otroci).

Njeno zdravje je začelo vidno pešati, ko so v veljavo stopila sicer dobronamerna načela, ki pa so jih ljudje vzeli preveč resno. Ko je slišala, da so šestletnika obtožili spolnega nadlegovanja, ker je poljubil sošolko, da so najstnike izključili iz šole, ker so po malici uporabljali ustno vodico in da so učitelja odpustili, ker je kaznoval trmoglavega dijaka, se je njeno stanje močno poslabšalo. Še huje je bilo, ko je izvedela, da morajo učitelji prositi za dovoljenje staršev, preden učencu dajo aspirin, ne smejo pa staršev obvestiti, če učenka zanosi in hoče splaviti.

In končno je gospa Zdrava Pamet izgubila voljo do življenja, ko so prepovedali deset zapovedi, ko je cerkev postala posel in ko so začeli z zločinci ravnati lepše kot z njihovimi žrtvami.

Ko je gospa Zdrava Pamet izvedela, da se je neka gospa polila z vročo kavo, se pritožila in za nagrado dobila visoko odškodnino, je izdihnila še zadnji dih.

Za njo žalujejo njeni starši, Resnica in Zaupanje, njen mož Preudarnost, hčerka Odgovornost in sin Razum. Preživeli sta jo tudi obe polsestri, Moja Pravica in Jaz Hočem.

Pogrebcev je bilo malo, saj se večina ni zavedla, da je umrla. Če se je še spomniš, pošlji osmrtnico naprej. Če se je ne, pa kot velika večina ostani križem rok.

*Če večina nekaj počne, to še ne pomeni, da je prav!
Delaj, kar je prav!*

Najpogostejša obžalovanja

Pred časom je na angleško govorečem trgu izšla knjiga z naslovom THE TOP FIVE REGRETS OF THE DYING (Pet najpogostejših obžalovanj umirajočih). Avtorica Bronnie Ware je medicinska sestra, ki je več let skrbela za umirajoče, v tem času pa je zbrala njihova največja življenjska obžalovanja.

1. Želel/a bi si imeti pogum, da bi živel/a takšno življenje, kot sem si ga želel/a sama, ne kot ga drugi pričakujejo od mene.

Gre za najpogostejše obžalovanje, ki se pojavi, ko se življenje končuje in ljudem postane jasno, kako je bilo njihovo življenje vodeno s strani drugih in da jim ni uspelo uresničiti niti polovice lastnih pričakovanj.

2. Želel/a bi si delati veliko manj kot sem.

Želja praktično vsakega moškega, ki so pogrešali odraščanje svojih otrok in intimnejši odnos s svojo življenjsko sopotnico. Spoznanje, da je življenje odšlo za nekoga drugega, je eno najgrozovitejših, ki prizadene predvsem moške, čeprav je bil odgovor pogost tudi med ženskami.

3. Želel/a bi si biti odkrit/a z drugimi in izraziti svoje občutke in čustva.

Večina ljudi zanika in tlači svoja čustva v želji, da bi lahko ostali v družbi ostalih. Posledica je ta, da se nikoli ne uspejo dokončno osebno razviti in postati to, kar si želijo. Zagrenjenost in osebna neuresničenost sta tudi zelo pogosta razloga za pojav različnih oblik ljubezni.

4. Želel/a bi si ohraniti prijatelje.

Bolezen je tista, ki razkrije vrednost pravega prijateljstva. Zavedanje, da je zgodba končana, je eno najbolj grenkih spoznanj, sploh zato, ker je prijateljstvo ena ključnih človekovih kvalitiet.

5. Želel/a bi si biti srečnejši/a.

Želja je posledica presenetljivih spoznanj, da je sreča pravzaprav izbira in da si jo/e (ne)izbere vsak sam. Njena odsotnost je posledica zavestne odločitve ležernega in ugodnega življenja "srednjega razreda", brez velikih sprememb in pretresov, z vedno dovolj veliko oddaljenostjo od vsakršnih sprememb.

Ne imejmo teh obžalovanj!!!

Obžalovanje in strah sta tatova dvojčka, ki nam kradeta današnji dan!

GRADITELJ

Nek starejši gradbenik je bil pripravljen na upokojitev. Svojemu delodajalcu je povedal, da želi zapustiti gradbeni posel in živeti mirnejše življenje s svojo ženo in družino. Pogrešal bo podjetje, sodelavce in dobro plačilo, ampak resnično je potreboval upokojitev ... Bodo že zmogli brez njega. Delodajalcu je bilo žal, ko je spoznal, da njegovo podjetje zapušča zanesljiv in dober delavec. Preden pa sta se dokončno poslovila, ga ja prosil, da zgradi le še eno hišo, zgolj kot osebno uslugo. GRADBENIK JE PRIVOLIL, A S SRCEM PRAV ZARES NI BIL PRI STVARI. Zbral je ekipo, nakupil ustrezen material in začel delo. »To pa zares ni srečen konec moje kariere,« si je mislil. Ko je gradbenik končal in je delodajalec prišel preverit njegovo delo, je stopil do njega in mu v roke potisnil ključ vhodnih vrat zgrajene hiše.

»To je tvoja hiša,« je dejal, »moje darilo tebi«.

Kakšen šok! Kakšna nerodna situacija!

Če bi le vedel, da gradi svojo lastno hišo, bi jo zgradil čisto drugače. Sedaj pa bo moral živeti v hiši, ki je sploh ni naredil tako dobro in s srcem.

Podobno je z nami. Svoje življenje gradimo odsotno, iščemo linijo najmanjšega odpora in se izogibamo stvarim, ki bi od nas zahtevale spremembo.

V ključnih točkah našega poklicnega in zasebnega življenja ne pokažemo tistega najboljšega, ki je v nas. Potem pa z grozo spoznamo, da živimo v hiši, v kateri ne maramo živeti, a moramo, ker smo si jo zgradili sami. Če bi to vedeli že prej, bi to naredili popolnoma drugače. Razmišljajte o sebi kot o graditelju. Razmislite o svoji hiši. Vsak dan zabijate žebelje, postavljate temelj, oder in nameščate stene. Gradite modro. Tudi če živite le en dan, si ta dan zaslužite, da ga živite polno in dostojanstveno. Zavedajte se, da je življenje projekt, imenovan NAREDI SI SAM.

Vaše današnje življenje je rezultat vašega odnosa, vaših izbir in VAŠIH odločitev v preteklosti. Vaše jutrišnje življenje pa bo rezultat vašega odnosa in današnje izbire.

*Izberi si delo, ki ga imaš rad in noben dan
v življenju ti ne bo treba delati.*

Kmet in plemič

Ime mu je bilo Fleming in je bil reven škotski kmet. Nekega dne, ko jen garal za preživetje družine je zaslišal klic na pomoč iz bližnjega močvirja.

Odvrgel je orodje in stekel do močvirja. Tam je pogreznjen do pasu v črnem blatu, prestrašen deček kričal in se boril, da bi zlezel iz močvirja. Kmet Fleming je rešil fanta iz gotove grozljive smrti.

Naslednji dan je na kmetovo dvorišče pripeljala bogata kočija. Elegantno oblečen plemič je izstopil in se predstavil, kot oče dečka, ki ga je kmet rešil. Hočem vam poplačati, je rekel plemič, rešili ste sinovo življenje.

Ne, ne morem sprejeti plačila za to kar sem storil, je vztraja škotski kmet. Takrat je prišel skozi vrata kmečke kočee kmetov sin. Je to vaš sin, je vprašal plemič? Da, je odvrnil kmet.

Skleniva kupčijo, je rekel plemič. Dovolite mi, da mu zagotovim izobrazbo kakršno uživa moj lastni sin. Če je mladenič količkaj podoben očetu, bo brez dvoma zrasel v moža na katerega bova oba ponosna. In tako je tudi bilo. Sin kmeta Fleminga je obiskoval najboljše šole in čez čas končal bolnišnično medicinsko šolo Svete Marije v Londonu in postal znan po vsem svetu, kot Sir Aleksander Fleming, odkritelj penicilina.

Čez čas je plemenitašev sin, ki je bil rešen iz močvirja zbolel s pljučnico. In kaj ga je rešilo tokrat? Penicilin!

In kako je bilo ime plemiču? Lord Randolph Churcill.
In ime njegovega sina? Sir Winston Churcill.

To če nekaj storiš ima svoje posledice in če nečesa ne storiš ravno tako ima svoje posledice.

Brata

Začelo se je z majhnim, nepomembnim nesporazumom in je zraslo v veliko nasprotovanje, končno pa eksplodiralo v glasne in težke besede, ki jim je sledila tedne dolga tišina.

Nekega jutra je na hišna vrata starejšega brata potrkal star tesar. Iščem delo za nekaj dni, je dejal. Imate mogoče kakšno opravilo, ki bi ga lahko opravil tu na vaši kmetiji? Lahko vam pomagam.

Da, je dejal starejši brat. Imam delo za vas. Ali vidite tisti zalivček, ki deli ta konec zemlje od onega? Tisti del kmetije je last mojega soseda, pravzaprav mlajšega brata. Pred časom sva se sprla in je skopal zemljo tako globoko, da naju sedaj deli voda. To je kajpak naredil zato, da bi me razjezil, ampak jaz mu bom pošteno vrnil. Poglejte tisti deske pri kozolcu. želim, da zgradite ograjo, osem metrov visoko, da mi ne bo potrebno vedno gledati njegove zemlje in njegovega obraza. Tesar je dejal; mislim da razumem nastalo situacijo. Pokažite mi žeblje in žago in naredil bom tako, da vas bom zadovoljil. Starejši brat je moral oditi v mesto, da je tesarju pomagal pripraviti material, potem pa ga ves dan ni bilo na spregled. Tesar je trdo delal, ves dan je meril, zabijal žeblje, žagal in postavljaj deske. Ob sončnem zahodu, ko se je kmet vrnil, je tesar ravno zaključil z delom.

Starejši brat je široko odprl oči in usta, ko je zagledal tesarjevo delo. Nobene ograje ni bilo tam. Bil je most. Most, ki je vodil iz ene strani kmetije na drugo! Most je bil prelep, delo pravega mojstra in preko mosta je proti njemu stopal njegov mlajši brat z iztegnjenimi rokami in besedami, Res si pravi prijatelj, da si dal postaviti ta mostiček po vsem tem, kar sem ti rekel in napravil. Tudi starejši brat je krenil na most, srečala sta se na sredini in si podala roke. Potem sta se obrnila k tesarju, ki se je že odpravljajl proč. Ne, počakajte! Ostanite še nekaj dni. Polno opravil imam še za vas, je zaklical starejši brat. Z veseljem bi ostal, je dejal tesar, toda zgraditi moram še mnogo mostov. Imejta se rada!

ODPUŠČANJE je najmočnejša sila za ozdravljenje vseh odnosov in za novi začetek.

KAVBOJEVA ZGODBA (Larry Winget)

Ko sem zasnoval telekomunikacijsko firmo, sem vedel, da bom potreboval marketinške predstavnike, da bi mi pomagali razširiti posel. Objavil sem oglas, da potrebujem kvalificirane prodajalce in začel z razgovori. Potreboval sem osebo z izkušnjami pri delu v telekomunikacijski industriji, ki pozna trg in obvlada vse potrebne veščine, ki spadajo zraven, torej iskal sem osebo, ki je profesionalna in samostojna. Nisem imel časa za uvajanje, zato mi je bilo silno pomembno poiskati nekoga, ki bo takoj začel samostojno delati.

V teku napornega procesa razgovorov s potencialnimi kandidati, je v mojo pisarno vstopil kavboj. To sem vedel zaradi njegovega načina oblačenja. Na sebi je imel kavbojske hlače in jakno, ki ni pristajala k njegovim hlačam, kravato, ki je segala do polovice prsnega koša, z vozlom, ki je bil večji od moje pesti, kavbojske škornje ter kapo s ščitnikom. Lahko si samo predstavljate, na kaj sem pomislil: »Nisem si zamišljal ravno takšnega marketinškega predstavnika.« Usedel se je naravnost nasproti meni, slekel jakno, odložil kapo ter rekel: »Gospod, jaz bi zelo cenil priložnost, da delam v telekomunikacijski instriji.« Točno tako je rekel: » ... instriji.«

Poskušal sem se osredotočiti, na kakšen način mu naj povem, da si nisem tako zamišljal svojega sodelavca. Nisem hotel izpasti preveč drzno, nisem ga hotel prizadeti. Vprašal sem ga o njegovem študiju. Odgovoril je, da je diplomiral na kmetijski fakulteti Oklahoma State, a poleti je delal na farmi v Bartesvilleu v Oklahomi. Svečano je izjavil, da je vsemu temu sedaj konec, da je pripravljen doseči uspeh v »instriji« in da bi vsekakor cenil možnost dela v mojem podjetju. Nadaljeval je s pogovorom. Bil je tako osredotočen na uspeh, da sem se odločil, da ga zaposlim.

Objasnil sem mu, da bom z njim samo dva dneva. V tem času bi ga lahko naučil, kako prodati komaj en telefonski komplet. Naprej bi delal sam. Vprašal me je za plačo. Odgovoril sem mu: »Glede na to, koliko znate, vam lahko ponudim največ 1000 dolarjev mesečno.« Nadalje sem mu pojasnil, da je provizija za vsak prodani telefonski komplet 250 dolarjev.

V kolikor bi obiskal sto kupcev mesečno, bi lahko prodal največ štiri takšne komplete. Njegova provizija bi bila omenjenih 1000 dolarjev. Pristal je na mojo ponudbo.

Povedal mi je, da to zveni prekrasno, ker je na ranču zaslužil 400 dolarjev mesečno. Sedaj je želel zaslužiti več. Naslednji dan sem 22-letnemu neizkušenemu kavboju začel »vcepljati« v glavo kolikor je le mogoče znanja o telefonski »instriji«. Izgledal je kot delavec, zagotovo pa ne kot marketinški predstavnik telekomunikacijske družbe. Pravzaprav ni imel osebnostnih značilnosti, katere sem želel, razen ene: bil je neverjetno osredotočen na uspeh.

Po dveh dnevih je sedel k mizi. Vzel je list papirja in zapisal:
Postal bom uspešen.
Obiskal bom 100 ljudi mesečno.
Prodal bom štiri telefonske komplete mesečno.
Zaslužil bom 1000 dolarjev mesečno.

Prilepil je papir na zid naravnost pred seboj in se prijel dela. Po zaključku prvega meseca ni prodal štirih telefonskih kompletov, ampak čez 10 dni jih je prodal 7! Ob zaključku poslovnega leta ni od provizije zaslužil 12 000 dolarjev, ampak več od 60 000! Bil je resnično čudovito stvarjenje.

Nekega dne mi je prinesel v pisarno pogodbo za en telefonski komplet. Vprašal sem ga, na kakšen način ga je prodal. Odgovoril je, da je enostavno rekel: »Gospa, ta telefon deluje brezhibno in samo pogledjte kako je lep!« - In ona je podpisala pogodbo. Gospa mu je napisala ček in glede na to, da Kavboj (ves čas sem ga tako klical) ni bil siguren, ali ga bom sprejel, je odvedel gospo v banko po denar. Prišel je v mojo pisarno s tisoč dolarji in me vprašal: »Larry, ali sem to dobro naredil?« Prepričal sem ga o tem.

Po treh letih je imel polovico moje firme. Do zaključka naslednjega leta je imel še tri podobne. Tedaj sva prekinila skupno delo. Vozil je črni kombi, vreden 32 000 dolarjev. Nosil je kavbojske obleke od 600 dolarjev, kavbojske škornje od 500 dolarjev in trikaratni diamantni prstan v obliki podkve.

Zakaj je uspel? Mogoče zato, ker je naporno delal? To je zagotovo pomagalo. Mogoče zato, ker je bil pametnejši od drugih? Ne. O telefonskem poslu na začetku ni vedel ničesar. Pa dobro, zakaj potem? Predpostavljam, da zato, ker je imel vse potrebno za uspeh:

1. Bil je osredotočen na uspeh. Vedel je, kaj želi in na kakšen način lahko do tega pride.
2. Bil je odgovoren. Cenil je vsako mesto, kjer je zaslužil, cenil je sebe in tisto, kar je bil prej (pomožni delavec na farmi).
3. Odločil se je zapustiti farmo v Bartesvilleu in poiskati možnost, kako priti do vrha.
4. Spremenil se je. Vedel je, da ne bo dosegel boljših rezultatov, če tega ne stori.
5. Imel je svoje cilje in načrte. Sebe je videl kot uspešnega človeka. Ravno tako je zapisal cilje, ki jih je hotel doseči - torej smernice, katere je prilepil na zid pred seboj. Gledal jih je vsak dan in se osredotočil na njihovo ustvarjalnost.
6. Ni odstopil, četudi mu je bilo marsikdaj težko. Izkusil je poraze kot vsi ostali. Zaprta vrata, metanje telefona nanj ... Vse to mu ni vzelo poguma. Vztrajal je naprej.
7. Postavljal je vprašanja. In to kako! Prvič me je vprašal za možnost zaposlitve, zatem pa je vse ljudi, katere je videl, vprašal, ali hočejo kupiti telefon. Kot je sam lepo rekel: »Tudi slepa kokoš zrno najde!« To enostavno pomeni, da v kolikor vztrajno sprašuješ, imaš možnost, da ti nekdo odgovori pozitivno.
8. Skrbel je ... Zame in za svoje kupce. Odkril je, da če bo bolj skrbel za svoje kupce kot zase, mu ne bo več potrebno misliti nase, da svojih ciljev ne bo dosegel. Bil je tako predan svojemu delu, da je na cilje pozabil in hkrati vedel, da jih dosega in celo presega.
9. In najpomembneje. Kavboj je vsak dan začel kot zmagovalec! Odpiral je vrata s pričakovanjem dobrih novic. Ni pričakoval poraza, ampak uspeh.

Kavboj je zaslužil milijone dolarjev. Ravno tako jih je spet izgubil, da bi jih lahko ponovno zaslužil. Čeprav, ko enkrat dosežeš uspeh, ni več tako pomembno, če ga izgubiš, ker veš, kako do njega priti. Kavboj lahko pomaga tudi vam kot navdih. On je dokaz, da okolje, pomanjkanje izobrazbe ali sposobnosti ne zaprejo poti do uspeha. On je dokaz, da je

za uspeh potrebno mnogo več: potrebno je imeti jasno zastavljene cilje. Mi jih zelo pogosto nimamo ali jih sprejemamo, kot »zdravo za gotovo«.

Torej: Zapišite si cilje, ki jih potrebujete za uspeh. Cilji nas pripeljejo od tu kjer smo, do tam, kamor želimo priti.

*Načrtujte svojo prihodnost,
v njej boste namreč preživeli preostanek svojega življenja.
90 % ljudi, ki ne uspe v bistvu ne doživijo poraza, le odnehajo!*

KRENITE NA POT

Morate kreniti na pot.
Morate padati in se po vsakem padcu dvigniti.
Morate naprej.
Morate izvedeti.
Morate rasti.
Morate naprej.

Oh koliko je tega, kar zmorete!
Treba je le poskusiti.
In vso pot verjeti vase.
In ves čas po zvezdah segati.

Carol Grace Anderson / Al McCree

*****

Velike ljubezni in veliki dosežki vsebujejo velika tveganja.

Če o nečem lahko sanjaš, lahko to tudi narediš.

Tvoje sanje se rodijo v tvojem srcu in samo tam lahko umrejo.

Drugi te lahko vstavijo začasno, za zmeraj se lahko zaustaviš le sam!

Ne ubij svojih sanj!

Uresniči jih!

To zmoreš!

Flp 4,13

Jaz sem samo ena, ampak ena.

Ne morem narediti vsega,
vendar lahko naredim nekaj;
in ne bom se odrekla temu,
kar lahko naredim.

Helen Keller

Če verjamem, da zmorem

ali če verjamem,

da ne zmorem,

imam prav!

Mr 23, 9

Mt 15,28

Mt 8.13

Mt 9,29

*****

Hvala, da ste kupili in prebrali to knjižico. Vse napisano je rdeča nit mojih predavanj. Obiščite spletno stran www.solaodlicnosti.si in pogledajte celotno ponudbo, priporočila in reference.

Seminarje izvajam tudi v podjetjih:

- seminar v celoti prilagodim željam in potrebam naročnika,
- število udeležencev ni omejeno,
- seminar se izvaja v prostorih naročnika oziroma na lokaciji, ki jo določi,
- čas izvedbe prilagodim naročniku (uro, dan, trajanje),
- seminar je namenjen **vsem** nivojem in profilom, saj je vsak posameznik pomemben del uspešne celote,
- seminarji so praktični, življenjski in vsestransko uporabni takoj v praksi,
- ne potrebujem posebnih tehničnih pripomočkov,
- da bi delovni proces nemoteno potekal in da bi se ga lahko udeležili vsi sodelavci, **lahko v enem dnevu izvedem dva seminarja**, kar ne spremeni kakovost izvajanja (primer: za popoldansko izmeno izvedem triurni seminar dopoldan, za dopoldansko pa popoldan - čas izvedbe je stvar dogovora),

Ceno določi naročnik sam. Po izvedenem seminarju se na podlagi odziva udeležencev, ter glede na svoje finančne zmožnosti naročnik odloči, koliko bo plačal. Na podlagi njegove odločitve mu izstavim račun.

Kot posamezniki pa se lahko na različnih lokacijah udeležite Mini šole razumevanja človeške narave. Za dodatne informacije obiščite www.solaodlicnosti.si kjer so tudi priporočila udeležencev.

Pokličite me na 040 825 442, Nena ali pišite na podajroko@gmail.com

Nena

040 825 442

podajroko@gmail.com

www.solaodlicnosti.si